"అవధూత"

బులుసు వేంకటేశ్వర్లు

అగ్రహారంలో అడుగు పెట్టానంటే చాలు - ఎప్పుడెప్పుడు నరసింహశాస్త్రి గారి దర్శనం చేద్దామా! అని కొట్టుకుపోతుంది మనస్సు!!

నేనూ అగ్రహారంలో పుట్టిన వాణ్ణే!!

ప్రతి యేడూ వచ్చి నా పిత్రార్జితం భూమిం తాలూకు శిస్తు వసూలు చేసుకొని - నా అన్న వాళ్లనందర్నీ పలకరించి పోతూ ఉంటాను!

మా పెద్దాడి ప్రేమ గొడవల వల్లా - నా శ్రీమతి అనారోగ్యం వల్లా - ఈ మధ్య మూడేళ్ళుగా అగ్రహారం రాలేకపోయాను!

బాబయ్యని శిస్తు వసూలు చేసి పంపించమని ఉత్తరాలు వ్రాసాను! పెద్దవాడై పోయాడాయన! రైతులో ఆయనేం వేగగలడు??

చివరికి నేనే రావల్సి వచ్చింది!!

అలా వీధిలో కెళ్ళొస్తా!!

అగ్రహారం ఎంతో మారిపోతోంది!

మండువాలోగిళ్ళు, చిన్నబంగాళా పెంకుటిళ్ళుగా, బోడి డాబాలుగా మారిపోతున్నాయి!

పెచ్చులూడి పోయిన గోడలికి సిమ్మెంటు చేయించిన పెద్ద పెద్ద మచ్చలు వికృతంగా కన్పిస్తున్నాయి!

కొంచెం శిథిలమైపోయినా - మారనిది ఒక్క నరసింహశాస్త్రి గారి ఇల్లే!! ఇంటి ముందు గిలక బావీ, విశాలమైన అరుగూను!!

శాస్త్రిగారు నా చిన్నతనం రోజుల నాటికే దేశం పట్టనంత పండితుడని చెప్పుకుంటూ ఉండేవారు!! ఆయన ఆర్ష వ్యాకరణాల్లో నిధి!

శాస్త్రిగార్కి శంకరం ఒక్కడే సంతానం! వాడూ నేనూ హైస్కూల్ చదువు పూర్తి అయ్యే దాకా సహాధ్యాయులం!

శంకరం బుఱ్ఱ పాదరసం కన్నా చురుకైంది! వాడు ఎంత తెలివైన వాడంటే - మా క్లాసుకి వచ్చే టీచర్లు వాణ్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని పాఠాలు ప్రిపేర్ అయి వచ్చేవారు!!

శంకరం పుట్టిన నాల్నెద్దు రోజులికి శాస్త్రిగారు 'వందే మాతరం' అంటూ గర్జించారుట ఒకనాడు!

బుజం మీది కాశ్మీరు శాలువా తీసి కింద పడేసి - ఖద్దరు గుడ్డ పైమీదేసుకుని అగ్రహారం వచ్చిన స్వాతంత్ర్య ప్రచారక బృందంలో కలసి పోయారుట!!

ఆయన తెగింపుకి అగ్రహారం ఆశ్చర్యపోయింది!

ఆ వెళ్లిన మనిషి నాలుగేళ్ల దాకా అయిపులేడు! ఆయన ధర్మపత్ని శాంతమ్మగారు చాలా కష్టపడి సంసారం లాక్కొచ్చిందట ఆ రోజుల్లో!!

మహాభాష్యం పఠించిన శాస్త్రిగారు - కంచు కంఠంతో దేశభక్తి గీతాల్ని పాడుతుంటే ప్రజలు తన్మయులై పోయారుట! ఉద్రేకం చెందే వారుట!!

'క్విట్ ఇండియా' మూమెంటులో ఆయన జైలు కెళ్ళారు!!

దేశంలో స్వాతంత్ర్య ఉదయారుణ రేఖలు విచ్చుకునే రోజుల్లో - శాస్త్రి గారు ఊళ్లో అడుగు పెట్టారు!!

గ్రామస్తులంతా శాస్త్రిగార్కి వీర చందనం అద్దారు! బ్రహ్మరథం పట్టారు!!

దేశం స్వతంత్రమైంది!!

ఊళ్లో మిడిల్ స్కూల్ వెలిసింది!!

గ్రామస్తులంతా ఓ రోజు శాస్త్రిగారి ముందు చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డారు! స్కూల్లో పండిత పదవి చేపట్టమని అర్థించారు!!

విద్యా దానం చెయ్యమని నా ఇంటికి వచ్చిన వాడెవడికైనా - కులమత ప్రసక్తి లేకుండా, ఏదో భగవంతుడు నాకిచ్చిన జ్ఞానాన్ని వాడికి అందిస్తాను! అంతేకాని, 'భృతకోపాధ్యాయుని'లా జీవించలేను! క్షమించండి!! ఇదీ శాస్త్రిగారి సమాధానం!!

సరే, శంకరం నేనూ స్కూలు చదువు ప్రారంభించాం! శంకరం అన్ని క్లాసుల్లోనూ ఫస్టు వచ్చేవాడు!

నూటికి ఒక్క మార్కు తక్కువైతే తల్లడిల్లి పోయేవాడు! శ్రద్ధా శ్రద్ధకు తగిన పట్టుదలా ఆ పట్టుదలకు తగిన ఆరోగ్యం వాడి విద్యార్థి జీవితాన్ని ఉజ్వలం చేసాయి!!

పిత్రార్జితమైన సంస్కృత జ్ఞానం వాడి సమగ్ర వ్యక్తిత్వానికి కాంతిరేఖ అయింది!!

కాలేజీ చదువు పూర్తి చేసి ఉద్యోగం నిమిత్తం పొరుగు రాష్ట్రంలో స్థిరపడ్డాను నేను!!

శంకరం, నేనూ ఆ తర్వాత కలుసుకున్నది చాలా తక్కువ సార్లు!!

అగ్రహారం వచ్చినప్పుడు శాస్త్రిగారి ద్వారా వాడి విషయాలు తెలుసుకొంటూ ఉండేవాడిని!!

శంకరం ఢిల్లీలో పెద్ద ఉద్యోగంలో స్థిరపడ్డాడు!

వాడి ఫని అంగ రంగ వైభోగంగా ఉన్నదని తెలిసి సంతోషించాను! అన్నిటి కన్నా విచిత్రమైన శంకరం పెళ్ళి విషయం!!

'రోజీ' అనే అమ్మాయిని వాడు ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నాట్ట! ఆ పెళ్ళి విషయం శాస్త్రిగారికి కానీ శాంతమ్మ గారికి కానీ తెలియదు! ఓ రోజు ఆ అమ్మాయిని వెంట బెట్టుకుని మీ ఆశీస్సులు కావాలంటూ వచ్చారట అగ్రహారం!!

ఊరంతా విస్తుపోయింది!!

పిడుగులు కురుస్తాయనుకున్న శాస్త్రిగారి కంఠం పీయూషం వర్షించింది!!

శాస్త్రిగారు వాళ్ళిద్దర్నీ ఆశీర్వదించి పంపించారుట చిరునవ్వుతో!!

శాంతమ్మగారు మాత్రం గోల పెట్టారట చాలా కాలం!

ఈ విషయం నిర్లిప్తంగా నాతో చెపుతూ శాస్త్రిగారు అన్నారు!

'సీతారావుడూ! కాలం మారిపోయింది! మా ఆచారాలూ కట్టుబాట్లూ మీ మీద రుద్దలేం! వాటిని మాతోనే అంతరింపజేసుకొని మా గౌరవం నిలబెట్టుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది! ఏమంటావ్??'

నేనూ తలూపాను విస్మయంగా!!

'కాలాయ తస్మైనమః!' అన్నారు శాస్త్రిగారు చేతులు జోడిస్తూ!

ఆ నాడు నా కనిపించింది - శాస్త్రిగారు ఓ ఛాందస పండితుడు కాదు! ఆయన పుస్తకాలతో పాటు కాలాన్ని కూడా చదువుకొన్న వారు! ఆయన సంప్రదాయం పుట్టలో నివసిస్తున్న విప్లవాల మిన్నాగు!!' అని!

దేశం బానిసత్వంలో మగ్గుతున్న వేళ 'నాకేం లెమ్మ'ని 'అ ఇ ఉ జో' 'బులుక్' అంటూ కూర్చో లేదాయన!!

స్వాతంత్ర్య సమరంలోకి దూకి తన వంతు కర్తవ్యాన్ని అందించి, దేశమాత ఋణాన్ని తీర్చుకొన్న మనిషి ఆయన!

మరి ఇప్పుడో??

కొడుకు స్వాతంత్ర్యాన్ని మన్నించి దీవించిన మనీషి ఆయన!!

ఆలోచనల్లో బడి నడుస్తున్నాను!! ఎదురుగా శాస్త్రిగారి ఇల్లు!!

అరుగు మీద పడక్కుర్చీలో కూర్చున్నారాయన!!

నేను వెళ్లి ఆయన పాదాలంటి బల్లపై కూర్చున్నాను!!

"ఒరే! సీతారావుడువేనా?? కళ్లకి చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకుంటూ నాకేసి చూసి అన్నారాయన!!

"అవునండి!

'ఎప్పుడొచ్చావ్?

"ఊళ్లో కొచ్చి ఓ గంటైందండి! కులాసాగా ఉన్నారా!!"

"ఆఁ కులాసాకేం? ఎల్లలూ అమ్మాయి బాగున్నారా? శిస్తు వసూలు అయ్యిందా?'

ఈ మధ్య రెండు మూడేళ్ళుగా రాలేకపోయాననీ, బాబయ్య శిస్తులు వసూలు చేయలేక పోయాడనీ - ఊళ్ళోకి రాగానే రైతుకి కబురు పెట్టి ఇలా వచ్చాననీ - చెప్పాను!!

శాస్త్రిగారు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చారు!!

"సరే, రా లోపలికి! కొంచెం అల్పాహారం తీసుకొందువు గాని...' అంటూ లేచా రాయన!

ఆయన మాటను కాదనలేక వెంట నడిచాను కానీ, బాబయ్య ఇంట్లో భోజనం చేసి గంట

కాలేదు"

శాంతమ్మగారు ఓ ప్లేట్‌లో గారెలూ – అరిసెలూ పెట్టి పట్టుకు వచ్చారు! శాస్త్రిగారు గోడకు జార్లబడి కూర్చున్నారు"

చిన్నప్పుడు ఇంట్లో ఏం చేసుకున్నా శంకరంతో సమానంగా నాక్కూడా పెట్టేవారు శాంతమ్మగారు"

బాల్య స్మృతుల్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ గారె ముక్క విరిచి నోట్లో పెట్టుకున్నాను"

ఈ రోజు ఏవిటండి విశేషం?? ఎవరిదైనా సంశయంగా ఆగిపోయాను"

అవును! ఈ రోజు ఆబ్దీకం" గంభీరంగా అన్నారు శాస్త్రిగారు!

పీట మీద నుంచి లేస్తూ అడిగాను "ఎవరి ఆబ్దీకం అండీ?'

'శంకరం పోయాడు! రెండేళ్లయింది"

నా చేతిలో గ్లాసు జారిపోయింది" నిర్ఘాంత-పోయాను" నోట మాట రావడం లేదు" కాళ్ల కింద భూమిః కదులుతున్నట్లైంది"

ఉచితానుచితాలు మరిచి – శాస్త్రిగారి బుజాలు పట్టుకుని కుదిపేసాను ఆవేశంతో"

శంకరం పోయాడా??

ఎప్పుడు?? ఈ ఘోరం ఎలా జరిగింది??

చెప్పండి" ఎల్లా జరిగిందిది?? నా గొంతు రుద్ధమైపోయి మాటలు రాలేదు ఇంక!

శాస్త్రిగారిలో కదలిక లేదు! రాయిలా కూర్చుండి పోయారు" ఆయన మొహంలో తీలగా కన్పిస్తున్న దైన్యాన్ని – తెచ్చిపెట్టుకున్న గాంభీర్యం నొక్కి పెడుతున్నట్లనిపించింది నాకు"

పరుగు లాంటి నడకతో బైటపడ్డాను!

ఉహుఁ! ఆ విధిని క్షమించలేను"

పండుటాకుల్లా ఉన్న శాస్త్రి గారికీ, శాంతమ్మ గారికీ బగవంతుడు చేసిన ఘోరానికి బగవంతుడే నా ఎదుటబడితేనా ?!'

పది నిముషాల్లో బాబయ్య ఇంటి కొచ్చి పడ్డాను!

కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో పత్రిక తిరగేస్తున్నాడు బాబయ్య"

బాబయ్యా"

నా కేక నా గుండెల్లోనే దాగిపోయి – లోపల దుఃఖాన్ని పైకి త్రోసింది" ఏడుస్తూ బల్లపై కూలబడ్డాను"

శంకరంతో నాకున్న అనుబంధం – స్నేహం నిన్నమొన్నటివి కావు! వాడి స్మృతులన్నీ దుఃఖంగా మారి కట్టలు తెంచుకుని పైకురికాయ్"

ఏవిట్రా! ఏమైంది?? బాబయ్య నా భుజం తట్టుతూ ఓదార్పుగా అన్నాడు"

శంకరం చచ్చి పోయాట్ట

ఆశ్చర్యం"

బాబయ్య మొహం చిరునవ్వుతో నిండిపోయింది"

ఒరే! అబ్బిగా! లే! బాధ పడకు" శంకరం సుఖంగా ఉన్నాడు" బతికున్నాడు"

బాబయ్య మాటలు నన్ను విభ్రాంతిలో ముంచేసాయ్"

శంకరం బతికున్నాడా??

కలా" నిజమా??

నా కేం మాట్లాడాలో తోచటం లేదు"

మరి మరి శాస్త్రిగారు

చెపుతాను! నడు లోపలికి బాబయ్య నా చెయి పట్టుకుని లోపలికి నడిచాడు"

* * * *

సరిగ్గా రెండేళ్ల క్రితం ఇదే రోజు"

శాస్త్రిగారు గోదావరిలో స్నాన సంధ్యాదికాలు ముగించుకొని ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నారు"

అదే సమయంలో కంకర దుమ్ము రేపుకుంటూ రెండు పోలీస్ వేన్‌లూ, రెండు జీపులూ వచ్చి శాస్త్రిగారింటి ముందు ఆగాయ్!!

అగ్రహారం జనం నిద్దర కళ్లతోనే బయల్దేరి శాస్త్రిగారింటికి రాసాగారు!!

శాస్త్రిగారు నిర్ఘాంతపోతూ వీధిలో నిలబడిపోయారు!

మీ పేరు నరసింహశాస్త్రి గారు కదూ?" ఇంగ్లీష్‌లో ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్"

శాస్త్రిగారు తలూపారు"

ఇంకొక ఆఫీసరు అందుకొన్నాడు!

మేము నేర పరిశోధన విభాగానికి చెందిన వాళ్ళం" ఢిల్లీ నుండి వచ్చాం" కొన్ని కారణాల వల్ల మీ ఇల్లు సోదా చేయవలసి వస్తోందని చెప్పడానికి విచారిస్తున్నాం"

అధికారం - సంస్కారం - కలగలసిన తీరులో చెప్పాడాయన" తన అనుచరుల కేసి తిరిగి చెయ్యి ఆడించాడు వెంటనే"

పోలీస్ ఆఫసర్లు బిలబిలా శాస్త్రి గారింట్లోకి ప్రవేశించారు"

పరుపులూ, దిండ్లూ, అల్మారాలు, పెట్టెలూ, మొదలుకొని వంటింట్లోని బోషాణం వరకూ ఇంట్లో ఏ వస్తువూ మిగల్చకుండా వెతికి బైటకి వచ్చారు వాళ్ళు"

ఆఫసర్ తన చేతికిచ్చిన కాగితంపై సంతకం పెట్టబోతూ అడిగారు శాస్త్రిగారు! నా ఇల్లు ఎందుకు సోదా చేసారో తెలుసుకోవచ్చా??

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఇబ్బందిగా మొహం పెట్టాడు"

కొన్ని కారణాల వల్ల మేం ఇప్పుడేమీ చెప్పలేం" త్వరలో నే మీకు తెలియగలదని ఆశిస్తున్నాం"

క్షణాల్లో జీపులు అదృశ్యమైనాయ్"

శాస్త్రిగారు అరుగు మీద విగ్రహంలా కూర్చుండి పోయారు" ఊళ్ళో జనం రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేసుకొంటూ ఎవరిళ్ళకి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు!

ఆ రోజు మధ్యాహ్నానికి కానీ రాత్రికి కాని శాస్త్రిగారు కూర్చున్న చోటు నుంచి కదల్లేదు"

నిద్రాహారాలు లేవు! ఇంట్లో పొయ్యిలో పిల్లులు లేవలేదు"

తెల్లారింది" చేదు నిజం మోసుకొస్తూ ఊళ్ళోకి పేపర్ వచ్చి పడింది" ఊరంతా కలకలం"

పేపరు చదివిన శాస్త్రిగారి కళ్ళు నిప్పులు పర్షించాయ్"

శంకరం అరెష్టయ్యాడు"

అత్యున్నత ఉద్యోగంలో ఉన్న శంకరం, దేశ రహస్యాల్ని అమ్మి కోట్లు సంపాదిస్తున్నాడు"

పోలీసులు శంకరాన్ని అరెష్టు చేసి తీసుకు వెళుతున్న ఫోటో పేపర్లో పడింది"

కన్నతల్లిని అమ్ముతున్న కీచకులు

తాటికాయంత అక్షరాలతో వ్రాస్తూ శంకరం విదేశాలకు ఏజంటుగా మారి దేశ రహస్యాలను అమ్మి విలాస జీవితం గడుపుతున్నాడని ఈ పనిలో అతని భార్య మిక్కిలి సహకరించిందనీ విపులంగా వివరించింది" చివరగా అన్నింటి కన్నా విచిత్రం శంకరం ఒక స్వాతంత్ర్య యోధుని కడుపున పుట్టిన బిడ్డ" అంటూ వ్యాఖ్యానించింది ఆ దినపత్రిక"

శాస్త్రిగారు అలా పేపర్లోకి చూస్తూ ఉండి పోయారు చాలా సేపు! ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిన వారులా ఇంట్లోకి నడిచారు"

ఖాళీగ్లాసులు

నాటి కవులకు పరమార్థమే అర్థము
నేటి కవులకు అర్థమే పరమార్థము
నాడందరూ కాళీ దాసులు
నేడెందరో ఖాళీ గ్లాసులు

—మేరికపూడి సీతాపతిరావు

"అవధూత

గదిలో బీరువా తలుపులు తెరిచి - శాలువా చేతిలోకి తీసుకున్నారు అది దేశ ప్రధాని తామ్ర పత్రంతో గౌరవించి శాస్త్రిగారికి కప్పిన ఖద్దరు శాలువా"

శాలువా బుజాలపై కప్పుకుని - తామ్రపత్రం చేతుల్లోకి తీసుకుని బైటకు వచ్చి గోదావరి కేసి నడిచారు"

గోదావరి - ప్రశాంత గంభీరంగా సాగిపోతూ ఉంది"

గోదావరిలో మునిగి పైకి లేచిన శాస్త్రిగారి బుజాలపై శాలువా లేదు! చేతుల్లో తామ్రపత్రం లేదు"

నీళ్ళు గారుతున్న పంచెతో గోదావరి గట్టుపై కూర్చుని శాస్త్రిగారు మంత్రాలు ఏకరువు పెడుతున్నారు"

అవి అపరకర్మకు సంబంధించిన మంత్రాలు"

మండే గుండెల్లోంచి ఎగసి పడుతున్న వేదనా తప్త వీతిహోత్రి జ్వాలికలు"

సజీవుడైన కొడుకుని ఉద్దేశించి ఆయన జరుపుతున్న ఘోరాన్ని తెలుసుకొని అగ్రహారం నిర్ఘాంతపోయింది"

శాస్త్రిగారిని శాంతించమని వేడుకొంది"

బతిమాలింది" చివరకు బెదిరించింది"

నా కొడుకు నిన్ననే చచ్చిపోయాడు! మీ దృష్టిలో బ్రతికి ఉండడం అంటే ప్రాణంతో ఉండడం కావచ్చు! నేను చేస్తున్న పని తప్పు కాదనే విశ్వాసం నాకుంది" "ఇది శాస్త్రిగారిచ్చిన సమాధానం"

శాస్త్రిగారిని ఓ పిచ్చివాడుగా జమ కట్టింది ఊరంతా" చివరికి ఆయన్ని వెలివేసింది కూడా"

* * * *

ఆకాశంలో నక్షత్రాలు మినుకు మినుకు మంటూ వెలుగుతున్నాయ్ వాకిట్లో మంచం మీద పడి ఉన్నానే కానీ కంటికి నిద్ర లేదు"

అస్థిమితమైన మనస్సులో రేగిన తేనెటీగల్లాంటి ఆలోచనలు"

శాస్త్రిగారిని పిచ్చి వాడంటోంది లోకం!

నా కొడుకు బతికి లేడు! చచ్చిపోయాడు అంటారు శాస్త్రిగారు" ఆయన మనస్సు ఎంత గాయపడితే సజీవుడైన కొడుక్కి శ్రాద్ధకర్మ చేస్తున్నారు??

దేశభక్తులంటే ఈ నాడు వేదికల మీద ఉపన్యాసాలు ఇచ్చే వాళ్ళు - పదవుల కోసం పరితపించి పోయే వాళ్ళు జ్ఞప్తికి వస్తున్నారంటే - అది మన దురదృష్టం అనుకోవాలి"

కొన్ని చోట్ల స్వార్థానికి - స్వప్రయోజనానికి దేశభక్తి ఓ ముసుగు అయింది ఈ నాడు"

శాస్త్రిగారు నా మనస్సుకి ఓ సారి పిచ్చివాడిలా - మరో సారి తన కొడుకు నిజాయితీ మీద అంతులేని విశ్వాసం కలిగి భగ్నమైన ఆశలు కలవానిగా మరోసారి గుండెలు పట్టనంతటి దేశభక్తి కలవానిగా ఇంకా ఇంకా అనేకానేక కోణాల్లోంచి అనేక రూపాల్లో కన్పిస్తున్నారు"

కొడుకులు లంచాలు పుచ్చుకుంటుంటే మా వాడు రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నాడు మా వాడికి పైసంపాదన బాగానే ఉంటుంది" అని చెప్పుకుని మురిసిపోతున్న రోజుల్లో అవినీతి పరుడైన కొడుకును, మృత సమానునిగా గణించిన శాస్త్రిగార్ని అగ్రహారం ఏ నాటికైనా అర్థం చేసుకోగలదా???

ఏ మాతృదేశం కోసం లాఠీలకు శరీరాన్నంకితం చేసేడో ఏ దేశం కోసం ఏళ్ళ తరబడి జైలు పాలయ్యాడో ఆ దేశానికి ఆ తల్లికి ద్రోహం చేసిన మనిషితో శాస్త్రిగారు ఇంకా ఏ సంబంధాన్ని ఉంచుకోగలడు?

శాస్త్రిగారి వంటి దేశభక్తుడు శంకరం చేసిన దేశద్రోహం వల్ల పుట్టిన అవమానానికీ దేశం అంతా వాణ్ణి ద్రోహిగా వేలెత్తి చూపిస్తుంటే ఆ ద్రోహికి జన్మనిచ్చిన వాడిగా తన మనస్సులో ఏర్పడ్డ వెలితిని ఎవరు పూరించగలరు???

ఇంతకీ శంకరానికి ఏం తక్కువ??

దేశ రహస్యాల్ని అమ్ముకుతినే విషపు కూటికి వాడెందుకు ఆశ పడ్డాడు??

ప్రభుత్వం వాడి తెలివితేటల్ని ప్రోత్సహించింది"

చదువుకున్నంత కాలం స్కాలర్‌షిప్ ఇచ్చింది"

చదువయ్యాక పిల్చి ఉద్యోగం ఇచ్చింది"

ఇల్లూ కారూ సేవకులూ సకల సౌకర్యాలు అమర్చింది"

మరి మరి వాడి కేం తక్కువని తల్లి పాలు తాగి రొమ్ము గుద్దే నీచుడయ్యాడు??

తన కొడుకు ధనవంతుడు అయినా కాకపోయినా పర్వాలేదు! నీతివంతుడైతే చాలుననుకొన్న తండ్రి ఈ దేశ స్వాతంత్ర్య సమర యజ్ఞంలో తన శక్తిని ఓ సమిధగా వెలిగించిన మనిషి తన కొడుకు దేశం ముందు ఒక ద్రోహిగా డబ్బు కోసం తల్లినే. అమ్ముకొంటున్న నీచునిగా మారిన నాడు లోకం దృష్టిలో వాడు సజీవుడైనా తన దృష్టిలో వాడు 'మృతుడే' అన్న నిర్ణయానికి రావడంలో నాకు ఆశ్చర్యం అన్పించడం లేదు"

భగవంతునిలో ఆత్మను లయం చేసేసి జీవన్ముక్తి పొంది - కర్మవిపాకం అయ్యేదాకా శరీరాన్ని ధరించి తిరిగే వాళ్ళని అవధూతలు అంటారు!

దేశంతో అద్వైత భావం పెంచుకున్న శాస్త్రిగారు నా కంటికి అవధూతగా కన్పించసాగారు"

ఎవరైనా ఆయన్ని పిచ్చివాడిగా భావిస్తే బాధ పడను" అవధూతలు - అచ్చం పిచ్చివాళ్ళలాగానే వ్యవహరిస్తారని ఎక్కడో చదివిన గుర్తు!!! ☐